

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/113/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611204657
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Bejdová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8611204657.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Anna BEJDOVÁ, v právnej veci žalobcu ČSOB Leasing, a.s., so sídlom Panónska cesta 11, 852 01 Bratislava, IČO: 35 704 713, právne zastúpený GRIŠČIK & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Hviezdoslavovo nám. 25, 811 02 Bratislava, IČO: 35 893 893, p r o t i žalovanému I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom 8. mája XXX/XX, XXX XX G., štátny občan SR, právne zastúpený N. V. D., advokát, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie sumy 4 323,73 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 1 477,73 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu žalovaného JUDr. Igora Šafranka, advokáta, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou, ktorú podal na súd dňa 29.7.2011 uplatnil voči žalovanému nárok o zaplatenie sumy 4 323,73 eura s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 10.04.2007 Zmluvu o spotrebnom úvere číslo UZF/07/91346, na základe ktorej žaloba poskytol žalovanému účelový spotrebný úver vo výške 5 178,25 eura na financovanie predmetného financovania, ktorým je OPEL Vectra, VIN: W0L0JBF19X1046782. Žalovaný sa zaviazal splácať Spotrebný úver v pravidelných splátkach, ktorý výška, splatnosť a skladba je uvedené v Predpise splátok, ktorý je súčasťou Úverovej zmluvy. Práva a povinnosti žalobcu a žalovaného sú upravené vo Všeobecných zmluvných podmienkach, ktorú sú súčasťou Úverovej zmluvy. Žalobca písomným oznámením určil predčasnú splatnosť spotrebného úveru ku dňa 31.12.2007. Následne žalobca vykonal finančné vyúčtovanie Úverovej zmluvy a dlžnú sumu svojich nárokov podľa VZP oznámil žalovanému Finančným vyúčtovaním Úverovej zmluvy zo dňa 30.07.2008, v zmysle ktorého žalobca evidoval voči žalovanému pohľadávku vo výške istiny 4 622,89 eura. Bližšie k jednotlivým nárokom žalobcu voči žalovanému odkázal na vyššie uvedené Finančné vyúčtovanie Úverovej zmluvy. Vyššie uvedenú dlžnú sumu žalovaný v stanovenej lehote do 24.08.2008 žalobcovi neuhradil. Dňa 23.09.2008 žalovaný uznal voči žalobcovi svoj vyššie uvedený záväzok, ktorý vznikol titulom uzatvorenej Úverovej zmluvy. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 23.09.2008 Dohodu o splácaní dlhu
8C/113/2011

- 2 -

v splátkach, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v termínoch a splátkach podľa splátkového kalendára uvedeného v čl. II Dohody. Žalovaný neuhradil žalobcovi už prvú splátku vo výške 98,25 eura riadne a včas podľa čl. II Dohody dňa 20.11.2008. Vzhľadom na vyššie uvedené

sa podľa čl. II Dohody dňom 25.11.2008 stal splatným celý zostávajúci dlh žalovaného voči žalobcovi a to vo výške 4 524,64 eura. Žalovaný neskôr čiastočne uhradil žalobcovi dlžnú sumu istiny a to dňa 22.12.2008 sumu vo výške 199,16 eura, a dňa 21.01.2009 sumu vo výške 100 eura, v dôsledku čoho došlo k zníženiu nárokov žalobcu na istinu z Úverovej zmluvy o sumu vo výške 299,16 eura. V súčasnosti žalobca eviduje voči žalovanému pohľadávku vo výške 4 323,73 eura.

Tunajší súd vo veci vyniesol rozsudok zo dňa 1.10.2013 pod č. k. 8C/113/2011 - 80, ktorým súd žalobu žalobcu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca a Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 4.11.2014 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

V zmysle intencií uznesenia Krajského súdu Prešov tunajší súd doplnil dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalovaného, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Podľa § 101 ods.2 O. s. p. na pojednávaní dňa 11.12.2015, súd pokračoval v konaní v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil.

Súd zistil, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 10.04.2007 Zmluvu o spotrebnom úvere číslo UZF/07/91346, na základe ktorej žaloba poskytol žalovanému účelový spotrebný úver vo výške 5 178,25 eura na financovanie predmetného financovania, ktorým je OPEL Vectra, VIN: W0L0JBF19X1046782. Žalovaný sa zaviazal splácať Spotrebný úver v 36 pravidelných mesačných splátkach, pričom výška splátky bola vo výške 236,76 eura (7 133,80 Sk) a splatnosť 1. splátky bola dňa 10.05.2007. Práva a povinnosti žalobcu a žalovaného sú upravené vo Všeobecných zmluvných podmienkach, ktorú sú súčasťou Úverovej zmluvy. Žalobca písomným oznámením určil predčasnú splatnosť spotrebného úveru ku dňa 31.12.2007. Následne žalobca vykonal finančné vyúčtovanie Úverovej zmluvy a dlžnú sumu svojich nárokov podľa VZP oznámil žalovanému Finančným vyúčtovaním Úverovej zmluvy zo dňa 30.07.2008, v zmysle ktorého žalobca evidoval voči žalovanému pohľadávku vo výške istiny 4 622,89 eura. Právny zástupca žalobcu dňa 23.12.2013 predložil súdu Dohodou o splácaní záväzku v splátkach zo dňa 23.9.2008, kde je tiež v čl. I. ods. 4 dohody uvedené, že záväzok bol uznaný dlžníkom uznaním záväzku zo dňa 23.9.2008.

Právny zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení zo dňa 29.3.2012 uviedol, že v súdnej veci ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a násl., Občianskeho zákonníka. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné“. Podľa § 53 ods. 8C/113/2011

- 3 -

2 „Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah“. Podľa § 53 ods. 3 „Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané“. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“ Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie“. V súdnej veci sa však nie je potrebné zaoberať bližšie zmluvnými podmienkami a praktikami dodávateľa, nakoľko splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala 31.12.2007 a žaloba bola podaná 29.7.2011. Z uvedených dôvodov vzniesol námietku premlčania, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 1.4.2015 k vyjadreniu žalovaného zo dňa 29.3.2012, v ktorom žalovaný vzniesol námietku premlčania z dôvodu, že splatnosť pohľadávky nastala dňa 31.12.2007 a žalobný návrh bol podaný 29.07.2011, uviedol, že podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v účinnom znení „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ V čase podpisu úverovej zmluvy bolo účinné citované ustanovenie bez poslednej vety, pričom nová podoba ustanovenia prijatá zákonom č. 102/2014 Z. z. nadobudla účinnosť dňa 1.4.2015, t. j. v deň vyhotovenia tohto vyjadrenia. Až touto novelou Občianskeho zákonníka bol upravený vzťah Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch tak, že prednosť pred aplikáciou noriem obchodného práva má vždy aplikácia Občianskeho zákonníka. Uvedené potvrdzuje, že do 31.3.2015, t.j. ani v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, ani v čase podania žaloby či rozhodovania prvostupňového súdu, neexistoval zákonný dôvod, aby sa na zmluvy uzavreté so spotrebiteľom prednostne aplikovali ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní (a iné), aj keď sa inak mali použiť normy obchodného práva. Hoci žalobca preukázal, že žalovaný nárok nebol v čase podania žaloby premlčaný ani v závislosti na predčasnom ukončení zmluvy, opätovne poukázal na skutočnosť, že pre posúdenie premlčania žalovaného nároku je rozhodujúca Dohoda o splácaní záväzku v splátkach zo dňa 23.9.2008. Túto Dohodu účastníci sporu uzatvorili krátko (približne mesiac) po splatnosti finančného vyúčtovania úverovej zmluvy za účelom mimosúdneho riešenia veci, nakoľko žalovaný nemal možnosť uhradiť svoj záväzok jednorazovo. Žalobca poukázal na skutočnosť, že pohľadávka podľa Dohody bola rozložená na 48 mesačných splátok, teda na obdobie dlhšie než v akom mal žalovaný splatiť pôvodnú úverovú zmluvu (táto mala byť splatená v 36 mesačných splátkach), a to aj napriek tomu, že žalovaný prestal úver splácať už po 3-tej splátke a žalobca nemal dôvod predpokladať, že sa jeho platobná disciplína zlepši. Žalovaný napriek uvedenej ústretovosti žalobcu neuhradil riadne a včas už prvú splátku podľa Dohody a do dnešného dňa uhradil len sumu spolu vo výške 299,16 eura. Žalobca však ani napriek tomu nepristúpil k okamžitému vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou a žalovaného vyzval k 8C/113/2011

- 4 -

mimosúdneho riešenia veci ešte aj v roku 2011 predžalobnou výzvou, túto však žalovaný ani neprevzal. V zmysle Dohody nastala neuhradením už prvej splátky riadne a včas opätovná splatnosť celého záväzku, a to dňom 25.11.2008. Nakoľko išlo o splatenie obchodnoprávneho záväzku, premlčacia lehota by uplynula 25.11.2012, k čomu však nedošlo, keďže žalobca podal dňa 29.07.2011 žalobu.

Právny zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení zo dňa 7.4.2015 uviedol, že podľa jeho názoru ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a násl., Občianskeho zákonníka. V zmysle týchto kogentných noriem, by aplikácia Obchodného zákonníka prichádzala do úvahy len vtedy, ak by to bolo pre neho, spotrebiteľa, výhodnejšie. Na podporu svojho tvrdenia dal do pozornosti platné znenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ K argumentácii žalobcu, že v tomto prípade sa jedná o absolútny obchod a preto sa má aplikovať Obchodného zákonníka a nie Občianskeho zákonníka uviedol. Vec je potrebné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z. z., podľa zák. č. 634/1992 Zb. a podľa Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebnom úvere. Predmetná zmluva bola uzatvorená 10.4.2007. Definíciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľa v tom čase upravoval zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý uvádza podľa § 2 ods. 1 písm. a): Na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, a podľa §23a ods. 1: Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Žalobca tvrdí, že právny vzťah založený Zmluvou o spotrebnom úvere je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom a vec sa má posudzovať podľa Obchodného zákonníka. Názor žalobcu je však v tejto otázke mylný a aktuálna judikatúra, už bez výnimky posudzuje zmluvu, akou je zmluva v súdnej veci, za zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nie len čo sa týka premlčacej doby. Z množstva

judikatúry, týkajúcej sa spotrebiteľských zmlúv, uzatvorených pred 1.1.2008, poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 402/2013, z 19.6.2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 M Cdo 20/2009 z 25.1.2011, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/11/2010 z 11.11.2010, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/27/2012 z 30.10.2012, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 9Co/38/2012 z 26.2.2013, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/84/2011 z 12.12.2011, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 12Co/31/2011 z 10.5.2011, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/23/2013 z 17.4.2013, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3Co/89/2011 z 8.2.2012, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/167/2011 z 23.11.2011, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 31Cb/29/2009 z 5.4.2013, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/130/2011 z 6.3.2012, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/284/2010 z 13.10.2010. Vzhľadom na skutočnosť, že splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala
8C/113/2011

- 5 -

31.12.2007 a žaloba bola na okresný súd podaná 29.7.2011 aj naďalej trval na námietke premlčania a je presvedčený o tom, že je dôvodná. Žalobcom predložená Dohoda o splácaní záväzku v splátkach je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne osobu prístupujúcu k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná Dohoda o splácaní záväzku v splátkach predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu. Jej právny význam a dôsledky sú pre neho neznámymi kategóriami. Ako neprijateľná, je táto zmluvná podmienka obsiahnutá vo formulári z 23.9.2008, absolútne neplatná. K neprijateľnosti zmluvnej podmienky predlžujúcej premlčaciu lehotu priamo v spotrebiteľských zmluvách na desať rokov, poukázal na rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 10C/47/2010, z 20.1.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 17Co 167/2011, z 23.11.2011. Podľa uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 12Co/105/2013, z 30.9.2013: „Predĺženie premlčacej doby pre odporcu 1/ v rámci dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (§ 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka), pretože vytvára nerovnováhu v postavení zmluvných strán a konanie navrhovateľa ako výkon práva odporujúci dobrým mravom (§ 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa, § 39 Občianskeho zákonníka). Neprijateľné zmluvné podmienky sú neplatné, preto na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 25.5.2009 nie je možné prihliadať, nemohla vyvolať žiadny účinok, preto potom uznaním záväzku nedošlo k prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatku plynutia novej premlčacej doby počnúc dňom uznania záväzku tak, ako to ustálil okresný súd. Krajský súd Banská Bystrica svojim rozsudkom sp. zn. 14Co/321/2012, z 10.9.2013 uviedol: „Ustanovením §53a Občianskeho zákonníka sa do právneho poriadku zavádza i keď nepriamo precedentný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, v ktorých dodávateľ použil tú istú, alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil za neprijateľnú, alebo neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného rozhodnutia.“ Z uvedeného vyplýva, že ak bola zmluvná podmienka právoplatne určená za neprijateľnú, plnenie z nej alebo obdobnej zmluvnej podmienky nie je možné priznať žiadnym súdnym rozhodnutím. Je nelogické a vylúčené, ak by som mal vedomosť o stave vecí, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej lehoty. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej ZOS), pretože pri uzatváraní Dohody o splácaní záväzku v splátkach neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie záväzku pod zámienkou ponuky možnosti splácať dlh v splátkach. Citované ustanovenie je jedinou explicitnou definíciou dobrých mravov v našom právnom poriadku. Podpisom formulárovej Dohoda o splácaní záväzku v splátkach si zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody mu privodilo značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Iniciatíva k uzatvoreniu takejto dohody nevyšla z mojej strany. Okolnosti, za ktorých žalobca uzatvára formulárove Dohody o splácaní záväzku v splátkach je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku a posudzovať ju najmä podľa ust. § 8 ods. 4 ZOS. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalkej obchodnej
8C/113/2011

praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). K uvedenej problematike z množstva rozhodnutí krajských súdov SR, poukázal na nasledujúce rozhodnutia a to rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/212/2012, z 23.5.2012, na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 14Co/23/2013 z 12.9.2013, na rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 9Co/168/2013 z 18.7.2013, na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3Co/53/2012 z 5.12.2012, na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/69/2012 z 20.12.2012, na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 11Co/37/2012 z 7.6.2012, na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 12Co/47/2012 z 14.6.2012, na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/120/2012 z 29.11.2012, na rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 5Co/194/2012 z 6.11.2012. Trval na tom, že pri uzatváraní predmetnej Dohody ide zo strany žalobcu o nekalú obchodnú praktiku, kedy pod zámienkou splátok je jediným cieľom žalobcu dosiahnuť predloženie premlčacej doby. O nekalosti obchodnej praktiky žalobcu svedčí aj to, že v princípe uznania dlhu je jednostranným, adresným a hmotnoprávnym úkonom dlžníka, pričom predmetné uznanie, na ktoré poukazuje žalobca bolo realizované z iniciatívy žaloba pojaté do uzavretého dvojstranného právneho úkonu, ktorým je Dohoda o splácaní záväzku v splátkach. Navrhol žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom podaní trval v celom rozsahu na podanej žalobe.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu zotrúva na svojich všetkých doposiaľ vykonaných prednesoch, či už v písomnej podobe, alebo ústnej. Čo sa týka posledného vyjadrenia žalobcu, ktoré mu bolo doručené, závery, ktoré v ňom vyvodzuje žalobca sú nesprávne. Ako už poukazoval, vzhľadom na znenie ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonného, na predmetnú vec je potrebné aplikovať Občiansky zákonník, aj napriek tomu, že úverový vzťah vznikol pred účinnosťou tohto ustanovenia. Na podporu správnosti jeho názoru súdu predložil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.3 MCdo 12/2014 a taktiež má vedomosť o ďalších obdobných rozhodnutiach napr. 3 MCdo 14/2014. Z toho dôvodu je presvedčený o tom, že na danú je potrebné aplikovať Občiansky zákonník a lehoty na premlčanie v nej uvedené. Čo sa týka dohody, ako už uviedol, jedna sa o dohodu o splácaní záväzku v splátkach, v ktorej je obsiahnuté uznanie dlhu. Aj naďalej zastával názor, vloženie uznania, že vloženie v čl. I. ods. 4 predstavuje nekalú obchodnú praktiku zo strany dodávateľa kedy pod zámienkou ponúknuť dohodu o splátkovom kalendári, zároveň naformuloval do predtlačenej formulára aj uznanie dlhu. Navyiac uznanie dlhu je jednostranný adresný právny úkon a v tomto prípade bolo toto uznanie zapracované do dohody o splácaní záväzku v splátkach, ktorý je dvojstranný právny úkon. A iniciatíva k uzavretiu tejto dohody nevyšla zo strany žalovaného ale žalobcu. Na podporu svojho názoru k tejto problematike taktiež súdu predložil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 8MCdo 1/2014. Z týchto dôvodov navrhol aby súd na uvedenú predmetnú vec aplikoval premlčaciu dobu trojročnú podľa Občianskeho zákonníka a vzhľadom na to, že splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala dňa 31.12.2007 a žalobu žalobca podal na okresný súd dňa 29.7.2011, z toho dôvodu navrhol súdu, aby žalobu v celom rozsahu zamietol a v prípade úspechu im priznal trovy konania.

Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

8C/113/2011

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení

spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru ku dňu účinnosti úverovej zmluvy je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z.. Tento právny predpis v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je

8C/113/2011

- 8 -

fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob, určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov

nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o 8C/113/2011

- 9 -

spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa § 100 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabráňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

V predmetnom spore súd prihliadol na námietku premlčania uplatnenej pohľadávky, ktorú vzniesol právny zástupca žalovaného a túto posúdil podľa všeobecného právneho predpisu upravujúceho spotrebiteľské právo, a to Občianskeho zákonníka. Keďže uplatnená pohľadávka bola splatná dňa 31.12.2007, táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná a žalobca podal žalobu na súd dňa 29.7.2011, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, preto súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného a žalobu zamietol.

8C/113/2011

- 10 -

Pokiaľ sa týka námietok žalobcu ohľadne skutočnosti, že sa jedna o zmluvu o úvere a na daný právny vzťah je potrebné použiť ustanovenia Obchodného zákonníka, tak súd sa s týmto tvrdením žalobcu nestotožnil, nakoľko bolo jednoznačne preukázané, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a teda nejedná sa o absolútny obchod, ako to tvrdí žalobca a nepoužijú sa na daný právny vzťah ustanovenia Obchodného zákonníka. Taktiež, keďže sa jedná o spotrebiteľskú vec, premlčacie doby sú podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka, teda tri roky a nie podľa Obchodného zákonníka, tak ako to tvrdí žalobca. Zároveň pokiaľ sa týka dohody o splácaní záväzku v splátkach, zo dňa 23.9.2008, ktorú žalobca súdu predložil a tiež ju aj vyhotovil, súd zistil, že v čl. I ods. 4 uvedenej dohody je tiež uvedené a vsunuté, že záväzok bol

uznaný dlžníkom uznaním záväzku zo dňa 23.9.2008. pričom podľa súdu predstavuje nekalú obchodnú praktiku zo strany dodávateľa o neprijateľnú zmluvnú podmienku vsunutú do predmetnej dohody a teda takáto dohoda je neplatná. K veci súd dodáva, že uznanie dlhu je jednostranný adresný právny úkon a v tomto prípade bolo toto uznanie zapracované-vsunuté do dohody o splácaní záväzku v splátkach, ktorý je dvojstranný právny úkon a iniciatíva k uzavretiu tejto dohody nevyšla zo strany žalovaného ale žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené dokazovanie súd vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobu žalobcu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s .p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania.

Súd priznal úspešnému žalovanému trovy konania vo výške 1 477,73 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia z hodnoty 4 323,73 eura - za 8 úkonov právnej pomoci prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom á 160,99 eura, vyjadrenie zo dňa 29.3.2012 á 160,99 eura, účasť na pojednávaní dňa 27.9.2012 (nemeritórny) á 40,25 eura, účasť na pojednávaní dňa 1.10.2013 á 160,99 eura, účasť na pojednávaní dňa 2.4.2015 á 160,99 eura, vyjadrenie zo dňa 7.4.2015 á 160,99 eura, účasť na pojednávaní dňa 15.10.2015 á 160,99 eura, účasť na pojednávaní dňa 11.12.2015 á 160,99 eura, 7 x režijný paušál z toho 3 x 7,63 eura á 1 x 7,81 eura á 4 x 8,39 eura. Keďže právny zástupca žalovaného je platiteľom DPH, čo súdu preukázal, preto mu súd priznal aj DPH vo výške 20 % z odmeny 1 231,44 eura v sume 246,29 eura. Takto priznané trovy konania sú v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p. je žalobca povinný zaplatiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalovaného, vedený vo VÚB, Prešov, č. ú.: SK72 0200 0000 0000 4294 9572, BIC: SUBASKBX, VS:12112.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Svidník do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

8C/113/2011

- 11 -

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1. O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku, dňa 11. decembra 2015

JUDr. Anna Bejdová

Samosudkyňa: